

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph. D. ve věci

žalobce: **S. K.**
státní příslušnost Nepálská federativní demokratická republika

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019, č. j. OAM-169/LE-LE05-LE05-2016, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 9. 5. 2019, č. j. OAM-169/LE-LE05-LE05- 2016, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 57 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 10. 6. 2019 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019, č. j. OAM-169/LE-LE05-LE05- 2016, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce tvrdí, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, když došlo k porušení zejména ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a dalších; žalobce zdůraznil, že v průběhu správního řízení jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uvedl obavu z pronásledování, neboť byl opakovaně terčem útoku a šikany ze strany hinduistů, jakožto křesťan. Série ústrků, ponižování a napadání nebrala konce, a proto se žalobce rozhodl opustit zemi původu. Žalovaný nepostavil na jisto, že v případě návratu žalobce do vlasti nedojde k opakování prožitého pronásledování. Z výpovědi samotného žalobce je přitom zcela zjevné, že byl vystaven přímým hrozbám a čelil velkému psychickému nátlaku. Žalovaný podle žalobce hodnotil jeho tvrzení izolovaně a nikoliv ve vzájemných souvislostech, když konstatoval, že žádný z jednotlivých důvodů, pro které žalobce opustil Nepál, nedosahuje intenzity pronásledování. Přitom si však žalovaný nepoložil otázku, zda série ústrků, jímž žalobce v zemi původu čelil, nedosahovaly dostatečné intenzity či systematickosti, aby společně, resp. ve svém souhrnu mohly představovat pronásledování a zda se tedy nejedná o pronásledování na kumulativním základě. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2007, č. j. 1 Azs 40/2007-129 a na čl. 53 Příručky UNHCR.
3. Nelze souhlasit se závěrem správním orgánem, že žalobce nesdělil žádnou skutečnost, která by svědčila o tom, že by byl v Nepálu vystaven jakémukoli jednání, které by svědčilo o pronásledování žalobce. Je pravdou, že některá tvrzení žalobce nebylo možné v řízení nijak doložit ani vyvrátit. V takovém případě však měl žalovaný pro tato tvrzení aplikovat důkazní standard přiměřené pravděpodobnosti a zásadu v pochybnostech ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu; v té souvislosti odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. 5 Azs 66/2008, ze dne 24. 2. 2004 sp. zn. 6 Azs 50/2003 a ze dne 30. 11. 2006 sp. zn. 4 Azs 264/2005.
4. Důkazní břemeno je v řízení o udělení mezinárodní ochrany vychýleno ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu a nedostatek důkazů nemůže být přičítán jeho nevěrohodnosti či nedůvodnosti podané žádosti. Žalobce také poukázal na to, že při pronásledování, jehož původcem je soukromá osoba, je zásadní, zda jsou státní orgány schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním; v té souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008-62.
5. Žalovanému se za celou dobu řízení nepodařilo prokázat, že by se žalobce v zemi původu mohl vůbec domoci účinné a dostatečné ochrany, jelikož shromážděné informace k zemi původu žalobce se k této problematice absolutně nevyjadřují. Z výpovědi žalobce je zřejmé, že takováto ochrana ze strany státních orgánů nebyla v zemi původu před jeho odchodem

vůbec možná, ačkoliv se na státní orgány obracel. Závěry žalovaného jsou nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že na všechny žalobní námitky dává odpověď podrobné rozhodnutí žalovaného.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce požádal dne 27. 11. 2016 o udělení mezinárodní ochrany. V pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 6. 12. 2016 žalobce uvedl, že Nepál opustil v červnu 2016, protože jeho rodina konvertovala v roce 2013 ke křesťanství a od té doby začali mít velké problémy se sousedy a známými, protože tam jsou skoro všichni hinduisté. Žalobce s bratrem a sestrou chodili do kostela a jejich sousedé a známí je kvůli tomu několikrát napadli a šikanovali, dokonce třikrát zaútočili na jejich dům. Bratr žalobce to psychicky neunesl a obrátil se k alkoholu. Rodina žalobce se několikrát obrátila na policii, aby je ochránili proti útočníkům, ale policie jim nepomohla a naopak se jich ptala, proč se odvrátili od svého

náboženství. V Nepálu je jedna politická strana a její předseda G. T. chce udělat z Nepálu hinduistickou republiku a ve společnosti vyvolává hinduistický nacionalismus. Nakonec rodinu napadli ještě v listopadu 2015, žalobce už nemohl unést tu šikanu ze strany hinduistické společnosti a rozhodl se odjet. K dotazu žalovaného, že dle informací, kterými žalovaný disponuje, je Nepál demokratickou zemí, která plně respektuje svobodu vyznání, žalobce uvedl, že Nepál je takový a má takové zákony, ale ve skutečnosti to není země tak vyspělá, aby to lidé tam žijící respektovali. Lidé tyto zákony nedodržují, nerespektují, když někdo konvertuje k jinému náboženství. V praxi to není tak, jak to vypadá na papíře. K napadením blíže vysvětlil, že poprvé napadli bratra žalobce, když to slyšel, vyběhl za ním ven a násilníci bili i jej pěstmi; to bylo v roce 2015. Podruhé to bylo v listopadu 2015, kdy soused napadl jej i jeho bratra. Třetí incident se stal koncem roku 2015, kdy jeden kluk ze sousedství se opil a před jejich domem vykřikoval, že jsou odpadlíci a že zradili svou víru, následně přišli další sousedé a napadli žalobce. Před incidenty jej napadali slovně. Co se týče šikany, různě žalobci nadávali, několikrát se stalo, že jej předbíhali ve frontě na vodu u vodní nádrže, nedovolovali mu jít na hinduistický pohřeb. Obrátil se na místní policii, ale ta když vyslechla útočníky, řekla, že konflikt vyvolala rodina žalobce. Na jiné místo v Nepálu se nemohl přestěhovat bez toho, aby se prodal jejich dům a pozemek, rodiče s tím ale nesouhlasili.

8. Dne 6. 12. 2016 byl žalobce seznámen s podklady rozhodnutí, a to mj. Zprávou organizace Freedom House Svoboda ve světě 2016 ze dne 27. 1. 2016, Zprávou Ministerstva zahraničí USA o svobodě vyznání v Nepálu ze dne 10. 8. 2016, Informací OAMP : Nepál – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 4. 10. 2016 a Zprávou organizace Amnesty International „Trest smrti“ z dubna 2016.
9. Ze Zprávy organizace Freedom House Svoboda ve světě 2016 ze dne 27. 1. 2016 vyplývá, že dne 20. 9. 2015 Nepál ratifikoval svou první demokratickou ústavu zřizující dvoukomorový parlament s ministerským předsedou zastávajícím funkci hlavy výkonné moci. Nepálské Ústavodárné shromáždění (CA) ji schválilo 507 hlasy z 601, přičemž největší odpor kladli prohinduističtí odpůrci sekularizace či zástupci etnických menšin. V srpnu a září 2015

zahynulo při protestech proti nové ústavě nejméně 50 osob. V souladu s novou ústavou se CA přetransformovalo na nepálský parlament. Ústava definuje Nepál jako sekulární stát a chrání náboženskou svobodu, ovšem členové určitých náboženských menšin hlásí pronásledování ze strany činitelů. Křesťanské skupiny se potýkají se značnými obtížemi, když se chtějí registrovat jako náboženské organizace, neboť jim neumožní vlastnit půdu. Obracení na víru je zakázáno. Ve vládě a podnikání dominují členové vyšších hinduistických kast. Křesťané čelí diskriminaci v občanských službách a u soudů. Ze Zprávy Ministerstva zahraničí USA o svobodě vyznání v Nepálu ze dne 10. 8. 2016 vyplývají informace obdobné či shodné. Z dalších uvedených listin soud nezjistil žádné pro věc významné skutečnosti.

10. Žalobce dne 24. 2. 2017 učinil ve věci podání, kterým doplnil skutečnosti rozhodné pro posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a doložil důkazní prostředky. Připomněl, že v Nepálu je soustavně porušováno právo na náboženskou svobodu, a to zvláště v případě křesťanské menšiny, když k těmto závěrům dospěla např. také The World Evangelical Alliance společně s Christian Solidarity Worldwide. V Nepálu podle žalobce probíhají hromadná zatýkání křesťanských lídrů a veškerých aktivních křesťanů a jsou tolerovány násilné útoky hinduistických radikálů proti křesťanům. Kromě odkazů na uvedené zdroje přiložil žalobce také potvrzení sestry žalobce (S. K.) a potvrzení Církve Prerana. Z těchto listin soud zjistil, že sestra žalobce uvedla, že v roce 2012 v měsíci říjnu poznala Ježíše, je křesťankou, ale její rodina není křesťanka, jsou to hinduisté. Matka jí nedovolila vstoupit do místnosti, kde se modlí, myslela si o ní, že je nečistou. Bratr po nějaké době přijal také Ježíše, rodina to ale neschvaluje, s těmito věcmi nesouhlasí. V měsíci listopadu roku 2015 přišla její babička a strýc, kteří jsou na rituální věci velice přísní, se s nimi hádat, protože jsou křesťané a nevykonávají rituály a oni a soused ano, přišla v té době policie, byl z toho velký problém, bratr z toho byl smutný a uzavřený a odešel z domu. Soud dále zjistil, že žalobce je pokřtěným členem Církve Prerana, pokřtěn byl 11. 9. 2013, konvertoval z hinduistické rodiny.
11. Následně byl správní spis doplněn o Informace OAMP : Nepál – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 4. 9. 2018, ze které ve vztahu k projednávané věci (zejména postavení křesťanů v Nepálu a otázky náboženské svobody) soud nezjistil žádné relevantní skutečnosti.
12. Dne 18. 4. 2019 byl žalobce opětovně seznámen s podklady rozhodnutí, přičemž oproti seznámení s podklady ze dne 6. 12. 2016 byl seznámen navíc pouze s Informací OAMP : Nepál – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 4. 9. 2018. Po seznámení žalobce navrhl doplnění podkladů a to článku „The Suffering Church“, dále článek „Chudí Nepálci hledají spásu i Krista. Do náruče misionářů je ženou předsudky“ a materiál nazvaný „Na 245 milionů křesťanů pronásledují už v 73 zemích světa. Jinak se ke shromážděným podkladům vyjádřit nechtěl a další skutečnosti neuvedl.
13. Dne 9. 5. 2019 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalovaný v něm předně dospěl k závěru, že bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je jeho napadání a šikana ze strany hinduistů poté, co konvertoval ke křesťanství. Dospěl přitom k závěru, že nejsou naplněny žádné ze zákonných podmínek pro udělení mezinárodní ochrany. Zejména uzavřel, že nedospěl k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Tvrzení žalobce považoval žalovaný za „do značné míry nevěrohodná“.

Pokud totiž žalobce tvrdil, že je v Nepálu porušována náboženská svoboda, zvláště v případě náboženské menšiny, uzavřel, že žalovaným shromážděné zprávy se shodují, že v Nepálu je svoboda vyznání nejen garantována Ústavou, ale také v praxi respektována a v zemi vládne široká náboženská tolerance. Dle Zprávy MZ USA sice některé menšinové náboženské organizace vyjadřovaly obavy z možného zneužití zákazu obracení na jiné náboženství a zákazu náboženských praktik porušujících zákony, nicméně se v praxi tyto obavy nenaplnily. Z podkladů shromážděných žalovaným navíc podle žalovaného vyplývá, že ačkoliv v roce 2015 v souvislosti s přijetím nové nepálské ústavy došlo k násilným útokům vůči křesťanské menšině, „nepálský stát i společnost nátlaku odolaly“ a byla prosazena ústava sekulární a nábožensky tolerantní. Žalobce podle žalovaného uvedl zjevně nepravdivé údaje, když uvedl, že ke křesťanství konvertovala celá jeho rodina včetně rodičů, ačkoli z potvrzení sestry žalobce vyplývá, že rodiče jsou hinduisté. Žalovaný zároveň uzavřel, že nelze dospět k závěru, že by žalobci příslušné orgány odmítly poskytnout ochranu jeho osoby či by ji nebyly schopny poskytnout. Ústrky, které žalobce popisoval jako šikanu, mohou být podle žalovaného nepříjemné, ale nedosahují intenzity pronásledování, tedy závažného porušení lidských práv. Žalovaný měl navíc možnost odcestovat a usadit se v jiné části státu. Žalovaný zároveň uzavřel, že nebyly naplněny podmínky k udělení ani doplňkové ochrany.

Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
15. Je třeba připomenout, že žalobní námitky vycházejí z toho, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a že nepostavil na jisto, že v případě návratu žalobce do vlasti nedojde k opakování prožitého pronásledování, když z výpovědi samotného žalobce je přitom zcela zjevné, že byl vystaven přímým hrozbám a čelil velkému psychickému nátlaku. Žalovaný podle žalobce hodnotil jeho tvrzení izolovaně a nikoliv ve vzájemných souvislostech, když konstatoval, že žádný

z jednotlivých důvodů, pro které žalobce opustil Nepál, nedosahuje intenzity pronásledování. Přitom si však žalovaný nepoložil otázku, zda série ústrků, jímž žalobce v zemi původu čelil, nedosahovaly dostatečné intenzity či systematickosti, aby společně, resp. ve svém souhrnu mohly představovat pronásledování a zda se tedy nejedná o pronásledování na kumulativním základě. Tuto žalobní námitku shledal krajský soud důvodnou.

16. Žalovaný totiž pouze vágně uvedl, že žalobcem popisované ústrky, které tento popisoval jako šikanu, mohou být podle žalovaného nepříjemné, ale nedosahují intenzity pronásledování, tedy závažného porušení lidských práv. Tento svůj závěr, však nepodepřel žádnými bližšími úvahami v návaznosti na podklady svého rozhodnutí. V tomto směru krajský soud zdůrazňuje skutková zjištění učiněná ze Zprávy organizace Freedom House Svoboda ve světě 2016 ze dne 27. 1. 2016; z této listiny vyplývá mj., že nepálská ústava definuje Nepál jako sekulární stát a chrání náboženskou svobodu, ovšem členové určitých náboženských menšin hlásí pronásledování ze strany činitelů; křesťanské skupiny se

potýkají se značnými obtížemi, když se chtějí registrovat jako náboženské organizace, neboť jim neumožní vlastnit půdu. Ve vládě a podnikání dominují členové vyšších hinduistických kast, přičemž *křesťané čelí diskriminaci v občanských službách a u soudů*.

17. Z obecného pohledu je zřejmé, že žalobcem zmiňované problémy mu nepochybně mohly působit určitou psychickou újmu, neboť mohly směřovat k jeho vyloučení z jeho sociálního prostředí (v rámci rodiny, sousedského společenství atd.).
18. Pro účely řízení o udělení azylu je však v každém takovém případě nutno pečlivě posuzovat, zda konkrétní formy negativních reakcí žadatelova okolí dosáhly jednotlivě či ve svém souhrnu (kumulativně) takové intenzity, aby je bylo lze považovat za „opatření působící psychický nátlak“ ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu.
19. Jak uzavřel Nejvyšší s právní soud v rozsudku ze dne 19. 9. 2007, č. j. 1 Azs 40/2007-129, *„Pojem „opatření působících psychický nátlak“ je přitom z hlediska vyžadované intenzity negativních reakcí okolí, aby jej bylo možno za taková považovat, nutno poměřovat dalšími v § 2 odst. 4 zákona o azylu výslovně uvedenými azylově relevantními hrozbami, a sice „ohrožením života nebo svobody“. Újma hrozící žadateli o azyl v důsledku opatření působících psychický nátlak jistě nemusí být obdobně závažná jako újmy spočívající v ohrožení života nebo svobody, musí však být s nimi aspoň typově srovnatelná. Nepostačí tedy, půjde-li o pouhou sérii ústrků, byť v jednotlivých případech i vcelku intenzivních, pokud tyto ústrky ve svém celku nedosáhnou takové intenzity a systematickosti, že u dotčené osoby ve zcela zásadní míře snižují kvalitu prožívání a berou životní perspektivu a že v ní vyvolávají silný pocit celkové bezvýchodnosti a beznadějnosti její situace. Navíc intenzita uvedených ústrků musí být „objektivní“ v tom smyslu, že by jimi byly výše uvedené negativní životní pocity působeny zpravidla i u jiných jedinců nacházejících se ve státě původu žadatele o azyl v obdobné situaci (k výše uvedenému srov. č. 1066/2007 Sb. NSS).“*
20. Žalovaný se však intenzitou jednotlivých útoků či ústrků ve směru k žalobci touto optikou vůbec nezabýval. Nezohlednil veškeré skutečnosti, které jím byly shromážděny v podkladech rozhodnutí. Je přitom nezbytné důrazně vytknout žalovanému, že ke dni rozhodování nikterak zásadně neaktualizoval informace týkající se právě tvrzeného pronásledování křesťanů v Nepálu. Tedy, jednak nikterak při svých úvahách shora vytčeným způsobem nerefletoval informace, kterými již disponoval a jednak se ani nepokusil shromáždit další, aktuálnější informace podstatné pro své rozhodnutí. Žalovaný tak při svém rozhodování kromě toho, že nebyl s to učinit relevantní úvahy z již zjištěných skutečností, vycházel při svém rozhodování ze zcela nedostatečných skutkových zjištění. Postupoval tak v přímém rozporu s povinností uloženou § 3 správního řádu, tedy zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to *v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu*.
21. Nelze také přijmout závěry žalovaného, že tvrzení žalobce jsou do značné míry nevěrohodná. Tento svůj závěr učinil žalovaný v zásadě proto, že podle žalovaného žalobce uvedl, že ke křesťanství konvertovala celá jeho rodina *včetně jeho rodičů*, avšak takový závěr je

je
v přímém
rozporu

s obsahem spisu, zejména pak protokolu o pohovoru s žalobcem k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nevěrohodnost tvrzení žalobce pak nelze také *bez dalšího* dovozovat z poměřováním žalobcova tvrzení (která jsou zcela konkrétní) se skutečnostmi uvedenými ve zprávě MZ USA (která je v tomto ohledu značně obecná).

22. Neobstojí ani závěr žalovaného, že žalobce se mohl odstěhovat do jiné části Nepálu. Žalovaný totiž vůbec nereflektoval tvrzení žalobce o nutnosti prodeje domu a pozemku, s čímž však nesouhlasili jeho rodiče. Nelze se spokojit s obecnou možností žalobce usadit se v jiné části Nepálu, ale je nutno se zabývat možnostmi reálnými v konkrétním případě žalobce, přičemž je nutné se zabývat tím, v jaké jiné části země původu žalobce by byla přesídlení žalobce efektivní tak, aby tím bylo dosaženo eliminace žalobcem tvrzeného pronásledování. V tomto směru však žalovaný opět neučinil žádná skutková zjištění a nevyvodil tudíž ani žádné závěry.

Závěr a náklady řízení

23. Lze tedy shrnout, že žalovaný napadené rozhodnutí je jednak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a to pro absenci úvah o naplnění znaků pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu a jednak vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Krajský soud tak napadené rozhodnutí z uvedených důvodů dle § 76 písm. a) a b) zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku. Poté, co žalovaný shromáždí dostačené podklady pro své rozhodnutí, přistoupí k řádnému přezkoumání podmínek intenzity opatření působících psychický nátlak. Neopomene přitom blíže a dostatečně objasnit také svůj dosavadní závěr o tom, že se žalobce mohl mimo policii obrátit i na jiné složky státní moci v Nepálu, k čemuž žalovaný v napadeném rozhodnutí neučinil žádná zjištění. Krajský soud závěrem poznamenává, že budou – li v dalším řízení skutková zjištění po jejich doplnění ve vztahu k faktickému omezení náboženské svobody křesťanů v Nepálu obsahově odpovídat zjištěním dosavadním, bude nutné, aby žalovaný postupoval v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu a aby tedy důrazně zvážil, zda v případě žalobce již skutečně nedochází s ohledem na azylově relevantní tvrzení k pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4, § 12 písm. b) zákona o azylu, přičemž je nezbytné trvat na tom, aby případný negativní závěr žalovaného byl pečlivě odůvodněn.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení úspěšný a má tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobce jsou tvořeny poštovním spojením s podáním žaloby, jak vyplývá ze spisu, ve výši 57 Kč. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 20. prosince 2019

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje